ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 7 Μαρτίου 1920 Κωπίτσους Εὐγενίου Ἱερομαρτύρ.! Ἀν. ἡλ. ὡρ. 6 λ 32 Δύσ. 6 λ. 34

15 ΛΕΠΤΑ | ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ | ΛΕΠΤΑ 15

Μυτιλήνη — Ἔτος Δ'. Ἀριθ. 1043 | Γ. Ε. ΚΑΛΔΗΣ — ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ — Μ. Σ. ΒΑΛΛΗΣ | Γραφεῖα καὶ Τυπογραφεῖα : Δεωφόρος Γεωργίου τοῦ Α'.

ΔΙΑΨΕΥΣΙΣ ΕΛΠΙΔΩΝ

Οἱ ἀντιπολιτευόμενοι εὑρίσκονται ἐν ἀπογοητεύσει. Ὅλαι αἱ ἐλπίδες τὰς ὁποίας εἶχον στηρίξει ἐπὶ τῆς ἐν Γερμανίᾳ ἐκφασισθείσης θνησιγενοῦς μοναρχικῆς κινήσεως διεψεύσθησαν παγκοσμίως. Αἱ ἄλλαι πάλιν ἐλπίδες των περὶ ἀντιδράσεως τῆς Ἀμερικῆς εἰς τὴν λύσιν τῶν ἐθνικῶν μας ζητημάτων, ἀπέβησαν φρούδαι, διότι ὁ εὐγενὴς Ἀμερικανικὸς λαὸς ἐκήρυξεν ἀληθῆ σταυροφορίαν κατὰ τῶν Τούρκων, — κατόπιν τῶν τελευταίων τοιούτων θηριωδιῶν.

Ἐπ' ἀρκετὸν διεψεύσθησαν τὰς περὶ καταλήψεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἰδήσεις, καὶ τὰς διεψεύσθησαν οὐχὶ ἐκ πεποιθήσεως ἢ κακῆς πληροφορίας τῶν ὁποίας εἶχον, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀρχῆς τοῦ ψεύδους καὶ τῆς συκοφαντίας τὴν ὁποίαν ἀκολουθοῦν. Ἰδοὺ ὅταν σήμερον καθίστανται γνωστοὶ ὅλαι αἱ λεπτομέρειαι τῆς καταλήψεως τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων, τὴ συμμετοχῇ καὶ Ἑλληνικῶν ἀγημάτων, ἔρχονται νὰ διακηρύξωσιν καὶ νὰ πείσωσιν ὅτι αὐτὴ εἶναι **προσωρινή**!

Παράδοξος τῇ ἀληθείᾳ διανοητικότης! Νὰ πενθῇ κανεὶς ὅταν ἀγάλλεται ἡ Πατρὶς καὶ νὰ χαίρῃ ὅταν ἐξευτελίζεται! Τὸ φαινόμενον εἶναι ἄξιον σοβαρᾶς ψυχολογικῆς μελέτης. Τὸ νὰ εἶναι κανεὶς ἀντιπολιτευόμενος ἐναντίον μιᾶς αἰσχίστης κυβερνήσεως, οὐδέποτε ἐθεωρήθη οὔτε δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἔγκλημα, ἀλλὰ τὸ νὰ πανηγυρίζῃ καὶ νὰ εὐχεται καὶ νὰ ἐπιθυμῇ τὴν κατα στροφὴν τῆς πατρίδος του, διότι τὴν πατρίδα του αὐτὴν τὴν ἐδόξασε καὶ τὴν ἐτίμησε μία κυβέρνησις μὲ τὸ πρόγραμμα τῆς ὁποίας δὲν συμφωνεῖ, τοῦτο ἀνάγεται πλέον εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν φρενιάτρων.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει οἱ ἀντιπολιτευόμενοι, οἱ ἀνήκοντες ἐνοεῖται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν παραλογιζομένων — εὑρίσκονται σήμερον κυριολεκτικῶς εἰς ἀπόγνωσιν. Ὅλαι αἱ προσδοκίαι των καὶ ὅλα τὰ ὄνειρά των περὶ ἀποτυχίας τῶν ἐνεργειῶν διὰ τὰ ἐθνικὰ ζητήματα κατέρρευσαν. Ἂς μὴ ἀπογοητεύωνται ὅμως καὶ ἂς ἀναμένουν νέας πάλιν ἐλπίδας καὶ νέα ὄνειρα.

ΘΕΑΤΡΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

"Η ΤΙΜΗ,,

Ὁ κύριος παρηκολούθησε προχθὲς σὴ Σμύρνῃ τὴν διδασκαλίαν τοῦ ὁμωνύμου τοῦ Σ. Ὀδεμμὰν «ἡ Τιμὴ» ὡ. μιλεῖτε, θὰ ἔφευγε μὲ τὴν φρίκη ἡ ρυθμὴ νοῦ ἐκ τῆς ἀνεκφράστου ἐκείνου τῶν σφυρῶν. Δὲν τὸ ἔργον τοῦ τοῦ Γερμανοῦ ὅμ. μιεῖται καὶ συγγραφῶ; πλέον, ἀλλὰ κοινωνιολόγου καὶ μελετητοῦ τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς, καὶ τῶν ἀνθρωπίνων αἰσθημάτων δὲν εἶναι παρὰ ἕνα μ. στήγμα κατὰ τὴν συνθήκην ποῦ διέτασν σήμερα τὴν κοινωνίαν καὶ τὴν οἰκογένειαν, ἀλλ' εἶναι συγχρόνως ἕνα εὐγενέστατον διδακτικὸν ἔργον ἐπὶ τῆς ἀναμορφώσεως τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας καὶ ἀνεξοῦ ἡ μετανοῆ.

Ἕνας πλούσιος νέος, ὁ Ρ. βέρτος, ἀπελπισμένος, ἐπειδὴ ἀπέθανον ὅλα τὰ ἀγαπημένα πρόσωπα αὐτοῦ καὶ μὴ ἔχοντα νὰ ἀγαπήσῃ τὸν ἑαυτόν του, ὁ ὁποῖος οὐδὲ ὁ ἐξαπάτων εἰς τὸν κόσμον τὴν ἀγάπην εἶχε ἢ ἠθέλησε, ἔχων τὴν ἐπιμονὴν ἕνα πιστὸν σκυλάκι καὶ δύο ὀρφανὰ ἀδελφάκια, ἀποσύρεται ἀπὸ ἕνα ἀνάκτορον ἐπιχειρησιακὸν τὸν Κύνιγ, εἰς τὴν ἐρημίαν τοῦ ὁποίου κατοικοῦν, στέλλεται εἰς τὴν Ἰνδίαν, ὅπου καταθέτει ἐπὶ ὀκτὼ ἐτῶν ἀφοσιωμένος ἐργασίας καὶ γίνῃ διευθυντὴς τῶν ἔργων ὧν τοῦ Κύνιγ. Μὲ κοινωνικὴν αἰσθησιν ἀλλ' ἐπιζήλου. Μετὰ δύο ἔτη ἐπιστρέφει στὴν πατρίδα του καὶ φαντάζεται καθένας ἐκ τῶν ἀγαπῶν ἀγγελικὴν νὰ ἴδῃ τὸν γέρο, γονεῖς, γονεῖς του καὶ τὰς ἀδελφές, ποὺ ἐν ἔκλαψε ὑπὸ μακρυὰ νὰ ἀπέστειλε καὶ νὰ σὺ τὸ ἔλθῃ οἱ ἀνοι κῶ. Ἡ σοφία τοῦ ἐ τὸ ἀφεῖ γέρου γιὰ τοῦ ὦ, αἱ ἐλπίδες ἀνοιχτὸ ἐν εἶναι ἀρκετὰ συγκινητικὴ ἀλλὰ δυστυχῶς. Ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ ἀνακαμβάνεται ὅτι οἱ ἀδελφοὶ τοῦ ἔρχον πάρα τὸν κακὸν ἀδμὸν καὶ ὅτι ἡ Λιζ, (ἡ ἀστρομονοῦ) ἔκαμε τὴν μεσάζουσαν εἰς τὰς ἀθμίτους σχέσις τῆς. Ἄλλως μὲ ἀπαφοῦς, μετὰ τῶν ὁ ἀοίων καὶ ὁ ἀεαῦς Κύνιγ, υἱὸς τοῦ ἀρχίσταμένου τοῦ.

Γνωστὴ μία σειρὰ σκηνῶν δευτεροεπόσεις σημ σίε, ἄλλοι καὶ κλεινὲ ὁ Ρ. βέ. τος εἰς τὴ σκεπτικὴ τὴ ἐπὶ μὲ θηνὶ καὶ πιῆ. Ἀπουσιάζεται κατὰ τὰ σκηνὰς ὅλοι δὲ φθορὰ τριῶν εἰδῶν. Διαφθορὰ ἐξ ἀμάθεια, ἡ τῶν γονέων, διαφθορὰ ἐξ ἐνοχ τῶν, ἡ τοῦ γαυβοῦ τοῦ, συζύγου τῆ Λιζ. καὶ τὴ φθορὰ ἐξ ἀδιαφόρ τ. ἡ τῆς μικ ἀ ἀε ἀεξοῦ ὁ Ἄλιος. Ἀ... μετοῦ τούτῳ ἡ Ἐλεωνόρ, κόρη τοῦ Κύνιγ καὶ ὁ Ρ. βέρτ, ὁ ὁποῖος ἀγαπᾶται ἀ τῆς πολλῆ. τὴν ἡ ἐ... καὶ ἰσόσν ὁ ἔ... ζ ἀ ἀ ἄλ ἠ πιν ὑ. βέποντες τὴν διαφθορὰν ἀπὸ ἀπὸ ὁ ἀ ἀ οἰκογένειαν τῶν ἡ δὲ ἀ φθορὰ στὴ σπίτι τοῦ Κύνιγ παρουσιάζεται ὑπὸ δύο μορφή: Ἤ ὁ τὴν μ κφῆν τ. ὁ νὰ κουδζῃ κα εἰς χνῆμα ἀδιαφόρων διὰ τὰ μέσα καὶ τὸ νὰ ἐπιτρ ποῦται εἰς τὰ ἀ ρ ι σ ε ο κ ρ ά τ α: δλα. αἱ πρ ε τ ο ι αἱ καὶ οὐσιαὶ ἀ ὁ ὴ ἡ ἀποπλανήσεις πτωχῶν νορισ ἀν. Ὁ Ρ. βέρτος ζητεῖ ἀπὸ τὸν υἱὸν Κύνιγ κ μαν ἰ καγοπλοῦν — ἐνναοῦσε ἡθικὴν ἡδονὴ τοῦ γάμου — γιὰ τὴν ἀπόλαυ ἡ τιμῆ: τοῦ ἀπαιτεῖ τοῦ καὶ τὴν περωπ. ἐ. ὅτε φθόν ι στὸ πτωχόκαιτο ὁ πατέρα. Κύνιγ καὶ βρ σε ι τ ὁ γ ν ε ῖ εἰς τοὺς ὁ τ ν ο ι ὁ δ ὶ 40 χιλ. μ ἀ ρ κ ὰ γιὰ τὴν τιμὴν τῆς Ἀλ ι σ; ὦ, ἡ ἀ ο π ο ι ἡ σ ε ι, συγχρόνω, ὅ ω ς πούλ ἀπὸ ἡ ν ὑπὴ ἐσ ω ν τοῦ τὸν Ρ βέρτο, ὁ ὁποῖος βλέ ν ο ν τ α: ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ φέ ῃ τοῦ. γονεῖς καὶ τὴν ἀδελφὴν τ ν σ τ ν ἴ σ ω ν δρόμων, τ ὁ εἶχε πεῖ ν ἀ φύγ ν μ ζὶ τοῦ γα τὰς Ἰνδία.

Οἱ ὁ ν ὶ ὁ ἐ τῇ ἀφε ἐ ρ ὰ τ ω ν κ ὶ ἡ Λ ι ζ ἰ μὲ τὸν σύζυγόν της ἐν τῇ διαφθορᾷ τῶν δέχονται τὰ χρήματα καὶ ὅταν σὲ λίγο ἔ χεται ὁ Ρ. βέρτο, τὸν ἀποπαίρουν, τὸν β. ζουν, τὸν ἀποκαλοῦν καὶ τοῦ δηλόνουν ὅτι δὲν φεύγουν πλέ ν μαζί του καὶ ὅτε τ ὁ ἐπιτρέ ι ν ν ὰ ἐπιβ ε τῆ σ ὲ; δουλιές των κλπ. ἐν τέλει δὲ τοῦ ἀπαιτοῦν τὴν δὶ ἐπῆναν 40 χιλ. μάρκα διὰ τὴν "ιλμο, ἡ δ ο ία ἐ τὶ τέλ ο ν, σ ο σ θ τ ν, τὲ ἐ σ με κα ι ν ανέα ἐγκλη.α! Ὁ δυστυχὴς Ρ βέ.τος εἰ. μὴ τὴν συμβουλεύε, εἰ; μάτην παρ ἀ ε τ ἐ. Ὅ ὁ τ ὸν κ ρ ὶ τ ο ὶ υ καὶ οὐδὴ ἡ ἀδελφὴ τ ὺ Ἄλια ἡ κ ἰ ὀ ὰ διεφθαρμένη τοῦ λέγει ὅτι δ ἐ σ ὴ, ἀφέσει. Ἀπὸ τὴν ὁρμὴ τοῦ ἔ γ ὺ ἀ ἰ ε τ ρ ὶ. δοῦσαν ν ρ ὸ λ ο ν ἔ ν ἀ ἄ λ ο ς Ἄτλας ἡ κῆς ἀλλὰ νοὶ ψυχαιμὴς καὶ φ ρ ο ν ἡ σ ω ν, ὁ κύμη: Τ ρ ω σ ι, φ λ ω ς σ τ ε ν ὁ ι α τ ὶ ς τοῦ Ρ. βέρτου, πολυκ ε ι ν ω μ υ ρ ο ῦ ρ ο, ὁ ὁ τ ὶ ς ὀ κάθε ψυχ ι ν ἡν ἐ α ν ὁ σ τ ε ι σ ι ν τοῦ Ρ βέρτ ι ν, π α ο υ σ ι ά ζ ε ι α ὁ, ἀπὸ μηχ ι ν ῆς θεὸς κα ὶ τὸν ἐνθ ω ρ ί ζ ν ι κ ὶ τὸν ποιηγοριτ. Κ ὶ ἐ ἰς τὴν περίστ ε σ ι ν τοῦ ὐ ἡ, π ὺ ὁ ἀτυχ ἡς ν ἐ ν ὶ μ ὴ κ α τ ρ ὐ θ ὰ σ ι τ ὰ π ε σ η τ ὺ; ὅτι ὑ, τ ν ὁ ὅ τ ι ἐ κ ἐ τ ν ο π ο ῦ ἔ κ α μ ν ι ν ὶ κ ὴ π. ἀ, σ ῶ ν ε τ ι ἀπὸ τὸν γ ν ω β ρ ὸν τ ὺ κ α ὶ πέφ ε ι κ α τ ὰ γῆ, ἐμφανίζεται καὶ τὸν παίρνει.

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ὁ συγγραφ ὺς; ἀφήνει τὴν οἰκογένειαν τοῦ Ρ βέρτου κ ε ι ο μ ε ν ὴ εἰς τὸν βόρβορον, χ ω ἰς ν ὰ μ ἀ ῃ ὅλω, ἀν ἰσόθη καὶ πῶς. Φίνεται ὅ μ ω ς ὅ α ὁ Σ ὑδεραν ἀνήκει εἰ; ἄλλην σχολὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἰ α ὁ; πρέ ει ν ὰ μένῃ εἰς τὴν κατάσ ι ασ ν εἰς τὴν ὁποίαν βρίσ ι ε τ α ι καὶ μόνον τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ ἠθικὸν ὁμέβ ε τ α ι. Ἐ ῷ τὲν πρέ ει ν ὰ ε ἰ Ε.σ. Δι ὰ νὰ ἀπονοερῶῃ ἕνας π ὺ ἐ κ τ ρ ο χ ι ὁ θ ῆ κ ε ἀπὸ τὸν Ἰσιο ὁ ὁ μ ο, θ ὰ ἔ π ρ ε ι τ ε νὰ ἐξαντλῆθοῦν ὅλα τὰ μέσα τῆς: ἠ θ ῶ ὺς καὶ τῆς βίας. Ἀλλ' αὐτὸ εἶναι δουλειὰ τῶν κ ο ν ω ν ι ο λ ό γ ω ν.

Ἡ τελευταία πράξις τοῦ ἔργου πλέκεται σὲ σπίτι σὲ τὸ Κύνιγ ὅπου ὁ Ρ βέρτο; ἐ ν γ ι ά ν ε ι ν ὰ παραδώσῃ τοὺς ἐ γ κ α τ ε ι σ ὺ ν τῆς διοχειρίσ ὼ; τ ι ν ρ ὸς τοῦ; δύο Κύνιγ, πατέρα καὶ υἱόν. Ἀφοῦ ἔγινε ἡ ἐξέλεγξ, ὁ Ρ.βέρτος παραδίδει 40 χιλ. μάρ.α τὴν τιμὴν τῆς τιμῆς τῆς: ἀδελφῆ τ α ὺ, ὁ προερχόμενα ἀπὸ τὰς οἰκονομίας τον. Ὁ υἱὸ, Κύνιγ μὲ τὸ θράσος καὶ τὴν ὑπερφίαν τῶν πλουσ ω ν τὸν ὀ ν ο μ ἀ ζ ει κλέπτ ν, ὁ ὁ τ ε ἔ ξ ε γ ε ι α ι ἡ συνείδησ ὺς τοῦ ἀδι ο υ μένου νέ ω ν καὶ πρ ο τ ε ί ν ε τ ὸ ν π ι σ τ ὸ ἀπὸ κατὰ τ ὺ δ ἀ φ θ ο ρ ξ ἐ ω; τῆς ἀδελφῆς τον, ὁ ὁ τ ε ἀπὸ τὸ ἐ. φω ε; μπαίνει ἡ Κα Κύνιγ κ ὶ ἡ Ἐλεωνόρ, ἡ ὁποία δηλώνει τ ι. θὰ ἀ ι ω υ θ ὴ ν ἐ κ ἐ ν ο ν π ο ῦ ἀγα ῇ κ ὶ κ ε μ ἀ ζ ε ι τ α ι σὸ λοιπὸ τοῦ. καθ' ἡ σ ι ε ι μ ὴ ν ἐ α ρ ι σ ο ζ ε τ α ι καὶ πάλιν ὁ κόμης Τ ι ἀ σ τ, ὁ ὁποῖος πρὸ τοῦ συμπλέγματος τῶν δύο ἀγαπωμένων τ ὺ ε ν ῶ ν ὑ τ ἀ, ἔ χ ω ν ὶ κ ὶ τὸν ἀ ε ἰ λ ὰ ν τ ὺ π τ ὶ, ὁ, δηλόνει ὅ.ι ὁ Ρ. βέρτος εἶναι συνεταῖρος του καὶ κληρονόμος του καὶ τελειώνει τὸ ἔργον μὲ τὴν παρομιλίαν φ ἀ σ ω ν μιᾷ, πεπωρωμένη. συνειδήσεως ἐμὰ κύριε κόμη γιατὶ δὲ μοῦ τὸ λέγατε προτήτερα;

Αὐτὸ εἶναι μὲ λίγο, πολὺ λίγα λόγια τὸ ἔργον τοῦ δημιουργοῦ Ἀνθρωπισμοῦ Σοῦδερμαν ποῦ συνελόνισε καὶ ἀνεσάλωσε τὴν ψυχὴ μας προχθὲς βράδυ ὅμ μόνον τὴν τελειότητα τῆς συγγραφῆς του ἀλλὰ καὶ μὲ τὴ δύναμ τῆς διδ. σ ε λίας του ἀπὸ τὴ ἀ ε ι ε ι ε ι φ ι ο ν ε ι ν καὶ πιστό-

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΝΤΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ

Κατόπιν ἀρκετὰ μακρὰ, σιωπῆς, συνεπείᾳ τῆς ὁποίας ἠλπίσαμεν ὅτι δὲν ἦλεν ἀνακινησθῇ ἡ ἀλλὰ ἡ ἀτυχὴς ἰδέα τῆ ἐ ν α ρ ι ᾶ τ ῶν ἐφορειῶν εἰς τὴν ἐπιβίωσιν, ἰδοὺ πλήρη, μένου, διὰ νέαν συζήτησιν ἐμφανίζεται ἀπὸ τῆ. αὐτῆς; σήμερ, ἀφ' ἡ τὸ πρῶτον ἔ ν ρ ε τ ο σ τ ε ρ μὰ ἀσκόπο συζήτησεο; ὁ ὑ ω τὰ σ τ ι ς τ ὶ Π. Ε. Π. ἀποκρ υ τ ὸ ε ν ο; ἡ ἠ ἀγορ ω γ ὶ ν ῆς τῆς «Σ ὴ ν γ ς» τῆ. 3 Μαρτίου ε. ἔ ν ε μ ε τ ὶ ε σ α τ ο ς ἐπιμὶ ῆ εἰς τὴν γ ὼ μ ν τ ο ν, ἀ καὶ ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ἀγ ῶ ν τ ο ν ε ὐ ῆ ε ὶ ε ἀκαπάλληλον τὸν χρόνον δὲ δημόσιαν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ ἐ ε π α ι δ ε υ τ ι κ οῦ ζητήματο. "Ὀχι· κὰθ' ἡ. ἀ ὁ χρόν ε ι ἐ ε ε ἀ ν τ ο τ ὲ κ α τ ε λ ῆ ο ὺ δι ὰ τ ο ι ο ύ τ ω, συζ ἠ τ ῆ σ ε ι." ὁ τρόπος μου, ὁ δ' ὁ ἐ ι τ ὺ ὁ ρ ι σ ε ι ν ἐ ν ο υ ἡ χ ρ ε ι ὐ ὺ ῆ, νὰ δ ἀ ξ ἰ ἀ γ τ ε ι, εἶνε ἀκατάλληλον, διότι δυσυχῶ; ἀσα ἡν ἀ ἰ ρ ὁ ὶ ε τ α, ἡν μὲ πρου σ υ ζ ε ι ῶ, τὸ ἐκατήμον τῆ. ἀπαντήσεώ; τον, παρεξ ε ρ ὰ ε ι ῆ — νὰ παραδεχθῶμεν ἀ κ ο υ σ ὶ ω ς; — εἰς ὕβρις ὅμ μόνον ἐναντίον δὶ κ λ ή ρ ω σ ι τὸ δ ὸ. σκαι ο ὺ κλάδου, ὅπερ καὶ ἄλλοτε ἔπραξε, ἀλλὰ καὶ ἐναντίον ἀτόμου, τοῦ ὁ τ ἰ ο υ τὸν χαρακτῆρα καὶ τὰ; γνῶσεις ἀναμφ β ὁ ὶ ω; ἀ ρ ν ο ε ῖ, ἀφοῦ ἀ γ ν ἐ ῖ καὶ τὸ κρόσωπόν του, καὶ προσ α ο ὶ ἐ ὶ ν ὰ μεταφ ὴ ῆ τὴν συζήτησιν ἐπὶ ἐπιπέδου προ σ ω π ι κ ὼ ν ἀντεγκλήσεων.

Ἀδυ ατ ο ῦ μ ε ν, τῇ ἀληθ ε ὰ, νὰ ἐννοήσ ο μ ε ν ὁ ἱ ο ὺ ν βιθμοῦ ἀβρ ο ῆ ε ρ ὰ ε ι ο μ ο ι ὶ σ τ ε κ. Π. Ε. Π. σεῖ, δσι. σ ε π ι κ ῶ ῆ ἐ ῳ ἀ τ ε ἄν παραδ ε χ ῶ μ ε θ ὰ τ ε ῖ. βαθμοῦ; εἰς τὰ ε ε ἰ δ ε τ α. Π ὰ ὺ δὲ περισσότερον δ ε σ κ ο ι ε υ ὸ μ ε θ ὰ ν ὰ π ι σ ε ύ ὼ μ ε ν, δ ι ὶ σ ε ι ἐ γ ρ ἀ ῆ ρ σ ε ν, ἐ γ κ ἀ ῆ ρ α ν κ ὰ τ ὰ ν ὁ ρ ὰ ῆ, σ ἐ ψ ω ν. "Ἀν δὲν ἀπαιτῶμ ε ν, παρεδ ἐ χ ν ῆ ε ε ὰ ὶ ἠ ε ἰς τὴν ὑ ῶ ρ ἰ ν δ ι δ ὶ ὰ ὶ ὼ ν μ ῆ ἐ ρ ὸ τ ε ν τὸν τ ρ ι τ ο ν ὑ β ὰ μ ὸ ν τῆς ἀ ὐ σ υ ν ε ῖ ὰ ὶ ὶ ὰ ὶ ὶ ὰ ὶ ὶ

Η ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ ΡΩΣΣΙΑ ΚΑΙ Ο ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΙΣΜΟΣ

Η σοβιετική Ρωσσία εξηγεύει με την Ἐδεσσίαν, προτείνει εξήγησι εἰς τὸν Πολωνικὸν λαὸν καὶ τὴν πολωνικὴν κυβέρνησιν ὀργανώνει στρατιὰ; ἐργάσεται, καταγγεῖ τὴν θανατικὴν ποινὴν, διπλασιάσεται μετὰ τὸ. Ἀγγλικὸς καὶ δεικνύει ἐν γένει μίαν διάθεσιν νὰ ξαναγυρισῃ στὴν εἰρηνικὴν ζωὴν καὶ νὰ χρησιμοποιήσῃ δὴν τὴν ἐνέργειαν διὰ τὴν ἐπούλωσιν τῶν φοβερῶν πληγῶν ποὺ ἔχει ἀνοίξει εἰς τὰ στήθια τῆς Ρωσσίας; ὁ πόλεμος; ὁ ἐξωτερικὸς καὶ ποῦ τὰς ἠνῶσε καὶ ἔδωκε γαγγρανιὴν μορφὴν ὁ ἐμφύλιος σπασμὸς καὶ τὸ οἰκονομικὸν καὶ κοινωνικὸν πειραματισμὸ, ποὺ ἔγινε ἀπὸ τὸ 1917 οἱ ἐπαναστατικαὶ κυβερνήσεις, τὰ ἐπαναστατικὰ συμβούλια, οἱ ἐπιτροπεῖς ἐπαναστατικοὶ ἐπιτροπαὶ, τὰ ἐπαναστατικὰ δικαστήρια, οἱ ἐπαναστατικοὶ ἐπίτροποι καὶ οἱ ἐπαναστατικοὶ στρατιῶται.

Θὰ ἐνόμιζε κανεὶς ὅτι ὁ πυρετὸς τῆς δημιουργίας ἐργασίας ἔχει καταλάβει τὴν Σοβιετῳσσίαν καὶ ὅτι ἡ ἰδέα τῆς ἀναδιοργανώσεως καὶ τῆς ἀναδημιουργίας ἤλθεν ἐπὶ τέλους ν' ἀντικαταστήσῃ τὸν πυρετὸν τοῦ χαλασμοῦ. Ποῦ συνεπῆρε τὸν ρωσσικὸν λαὸν μὲ τὴν ἐπανάστασιν. Θὰ ἐνόμιζε κανεὶς ὅτι δὴ τὴ δύναμις τοῦ χαλασμοῦ ἐξαντλήθη μὲ τὴν μανίαν τοῦ στοιχείου καὶ πορέσυρε τυφλὰ στὸ ἐξηλιασμὰ τῆς τόσες καὶ τόσας ἀξίες ποὺ ὕψωσαν αἰῶνες, δουλείας καὶ πολιτισμοῦ ἔρχεται τώρα νὰ πάρῃ ὁριστικὰ μίαν κατεύθυνσιν, εἰρηνικὴ δημιουργικὴ, γιὰ νὰ ξαναπλάσῃ ὡραιότερο καὶ γοργότερο ὅτι εἶχε γεμίσει μοιραῖας στὴν ὁμὴ τῆς; ἡ ἐπανάστασις. Θὰ ἤμπορε κανεὶς ὅτι ἀρχίζει πιὰ τὸ ξεθάμασμα τοῦ πολεμικοῦ μένους σημαδεύοντας μίαν καινούργια λαμπρὰ ἐποχὴ πλάσιρα γιὰ τὴν ρωσσικὴ ἐπανάστασι.

Καὶ ὅμω;.... Τὰ πολεμικὰ ἀνακοινωθέντα τοῦ ὀαδιοτηλεγράφου τῆς Μόσχας; μᾶ, μεταδίδει ἀν καθ' ἡμέραν νέα; πληροφορίας διὰ τὰ κινήσεις τοῦ ἐρυθροῦ στρατοῦ πρὸς τὴν Ἀνατολήν. Ὁ ἐρυθρὸς στρατὸς τοῦ Τουρκεστὶν ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Τούρκου λοχαγοῦ Καζὴ ἀνέκησε τὰ στρατεύματα τοῦ Χίνη τῆ; Χβὶ, ποῦ δὲν ἤδεζβη νὰ πάρῃ μερο; εἰς τὴν μουσουλμανικὸν κομμουνιστικὴν συμμαχίαν τῆ. Βουχέρα, καὶ τοῦ Τουρκεστὰν. Τὴν ἴδια ἐποχὴ μία ἄλλη ὀτοντος ἐνδειξὶς τῆς συμμαχίας αὐτῆ· παρατηρεῖται γύρω στὴν Κασπία, στὸ Νταγεστὰν, ὅ ἰον ἐθρονίσθῃκε τώρα τελευταί, ἀρχηγὸς τῆς κομμουνιστικῆς «μεταπολιτεύσεω», ἕνα; ἀπὸ τοὺς «καταπιτὰ» τοῦ Καυκάσου κατὰ τὸ 1918 στρατηγὸς τῆς Ἐμβρικῆ; Τουρκία, ὁ Νουοῆ ἀσσσὰ, μὲ τὸ ἐπιτελεῖόν του.

Πλὴ χαρακτηριστικὰ εἶνε ἐξ ἄλου καὶ δύο τελευταῖαι διπλωματικαὶ τότε τοῦ Λενίνου ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν Ἐπιτεόπου τῆς Μόσχας Τσιτσέρην πρὸς τὴν Γεωργίαν καὶ τὸ Ἀζερμαιτζὰν. Ἡ Μόσχα προτείνει σὰ δύο αὐτὰ κράτη νὰ πάρουν μέρο; εἰς τὸν κατὰ τῶν ἀντικειμένων τοῦ ἐθελοντικοῦ στρατοῦ Νιενικὶν ἀγῶνα, ἐφὸ ἀπ σόβησιν τοῦ κινδύνου τῆς ἀντιδράσεω, «ἡ ὁποία ἐξ ἴσου ἀπειλεῖ τοὺς ἐργάτας καὶ τοὺς χωρικοὺ; ὅλων τῶν ἐθνῶν, ποῦ ζοῦν ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς πούην ρωσσικῆ; αὐτοκρατορίας». Αἱ Κυβερνήσεις τῶν δύο κρατῶν ἀμέσως μόλις ἔνα βὶν γνῶσιν τῶν προτάσεω; τοῦ Τσιτσέρην ἔστευσαν ν' ἀπαντήσουν ὅτι δὲν ἀποτοῦν νὰ ἐκφῶσιν τὴν πρόταση ὦ μὴ συμβιβαζομένην μὲ τὴν οὐδετερότητα, τὴν ὁποίαν ἐπιθυμοῦν νὰ τηρήσουν ἀέναντι ὅλων τῶν γειτόνων. Αὐτὸ ὅμω; οὔτε ἱκανοποίησε, οὔτε ἀπῆλησε τοὺ; μπολσεβίκους, οἱ ὁποῖοι εἰς δευτερὸν νόταν τοῦ Τσιτσέρην κατηγορῶν τὴν Γεωργίαν ὦ, συνωμοτοῦσαν μετὰ τῶν ἰμπεριαλιστῶν τῆς Ἀντάντ κατὰ τῆς ρωσσικῆς σοβιετικῆς Δημοκρατίας καὶ ἀπαιτοῦν νὰ δώσῃ αὕτη θετικὸ ἀπόκρισι δείγματα τῆ; οὐδετερότητός τη, «ἀπογοητεύουσα εἰς τοὺ, Ἄγγλου; νὰ ἀποβιβάσουν στρατεύματα εἰς Βατοὺμ καὶ εἰς ἄλλα σημεῖα τοῦ Ἀντικαυκάσου». Χαρακτηριστικὸν εἶνε ὅτι ἡ Σβιετικὴ Ρωσσία δὲν μιλεῖ τὴν ἴδια αὐστη.ὴ γλῶσσα καὶ ποὸς τὸ Ἀζερμαιτζὶν. Πρὸς τὴν κυβέρνησιν τῶν Τατάρων μπέηδων ὁ Τσιτσέρην εἶνε ἐσυγκρίτως τρυφερώτερος καὶ ἐὲν πιέει νὰ ἐλαίξῃ, «ὅτι τὰ πρὸς τὸ Ἀζερμαιτζὶν διαβήματά του θὰ καρποφορήσουν μιὰ μέρα». Ὦ, φαίνεται ἡ τρυφερότης αὐτὴ ἐπιβάλλεται ἀπὸ τὴν ἀνατολικὴν πολιτικὴν τῶν Σοβιὲτ, ἡ ὁποία δὲν ἐγκαταλείφθη καὶ ἐπὶ τῆς ὁποίας ὦ; φαίνεται ὁλοφλογζουν κυρ ω, οἱ Μπολσεβίκοι εἰς τὸν ἀγῶνά των κατὰ τῶν ἰμπεριαλιστῶν τῆ; Δύσεως.

Οἱ Ρῶσσοι κομμουνισταὶ δὲν παραλείπουν τὰ τουφερὰ αἰσθήματα τὸ ὁπῖα καθορίζουν τὴν ἀπέναντι τῶν Μουσουλμάνων πολιτικὴν των. Διὰ τοῦτ ὁ δὲν θυμώσαν τόσον μὲ τοὺ, μπέηδες τῆς Βακοῦ, ὅσο θύμωσαν μὲ τοὺ; αἰνιγμαλιτὰς; σοσι λιστὰς τῆς Τυφλίδος. Ἄλλως τε στὸ Ἀζερμαιτζὶν οἱ κομμουνισταὶ ἔχουν ποιὰ στηρίγματα καὶ πρῶτ' ἀπ' ὅλα τὴν ἐργατικὴν συνομοσ ιονδίαν ποὺ εἶνε ἡ καλλίτερα ὠργανωμένη ἐν Καυκάσῳ καὶ ἀποτελεῖται καὶ ὁ ἐυθύ ετοι κυρίω, ἀπὸ Ρῶσσου καὶ τὸ «Ἰειχὰτ», μίαν μικραγωγίαν τῆ; «Ἐνώσεω; καὶ Προόδου» ποῦ συγκεντρώνει ὅ,τι ὁπισθοδρομικὸν καὶ φανατικὸν ἔχει ὁ Μουσουλμανισμός.

Ἄλλως τε, ὅπω καὶ εἴπομε, γύρω ἀτ' τὸ Του κεστὰν καὶ τὴν Κασπίαν παρέρχεται ἕνας ἰδεολογικὸς σταγγέλαφο, μία καταπληκτικὴ τερατώδη; σύνθεσις ὁλόκόσμων καὶ ἐύ; ἰδεολογιῶν τοῦ ρωσσικοῦ σοσιαλισμοῦ. Τὶ θὰ βγῇ ἀπὸ τὴν ἀπαισίαν αὐτὴν ἕνωσιν δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ μαντεύσῃ εὔκολα. Οἱ Γερμανοὶ ὠνόμασαν τὸν ρωσσικὸν κομμουνισμὸν ἀσιατικὸν φτινόμενον. Ἴσω; νὰ μὴν εἶνε καὶ πολὺ ἀδικος ὁ χαρακτηρισμό. Ἐμεῖς νομίζουμε ὅτι ἡ συμμαχία δὲν ἔχει καμμίαν ἰδεολογικὴν βάσιν καὶ στηρίζεται ἀτιῶ, εἰς τὴν κοινότητα τοῦ ἐχθροῦ ὅσης τόσον διὰ τοὺς κομμουνισιὰς εἶνε ἡ Δυτικὴ Εὐρώπη ἐκπρόσωπουμένη ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας. Τῶρα μένει τὸ ζήτημα ἂν σὺν τῷ χρόνῳ ὁ κομμουνισμὸς θὰ ὑποτάξῃ τὸν μουσουλμανισμόν, ἢ ἂν ὁ ρωσσικὸς κομμουνισμὸς θὰ φρύσῃ σαρκί.

Πιθανώτερον εἶνε ἐν περιπτώσει ἐπιτυχίας τοῦ κοινοῦ ἀντικειμενικοῦ σκοποῦ νὰ ἐπέλθῃ ἀμέσω; ἡ διάλυσις τοῦ ἀφώσιωσιοῦ καὶ ὁ ἀθένας ἀπὸ τοὺ, συμμάχου, νὰ τραβῇξῃ τὸν δρόμο του, οἱ μὲν μπολσεβίκοι συνεχζοντες τοὺς κομμουνιστικοὺς των πειραματισμοὺς, οἱ δὲ πανελληνισταὶ ἐφτιμοζοντες τὴν μεγάλην ἰδέαν τοῦ παμμουσουλμανικοῦ Χιλιφάτου. Τότε ὅμω; ἐνδέχεται νὰ ἐπέλθῃ μία τεροσσία σύγκρουσις, τὰς συνεπείας τῆ; ὁποίας εἶνε ἀδύνατον νὰ ὑπολογίσῃ κανεὶς. Ὁ μουσουλμανικὸς μεσαίων δὲν θὰ εἶνε δυνατὸν νὰ ὑποκύψῃ ποτὲ εἰ; τὸν ρωσσικὸν κομμουνισμόν, τὰς ἀντιλήψιμς καὶ τὰ δόγματα τοῦ ὁ ἱοίου εἶνε ψυχολογικῶς ἀνίκανος ν' ἀποδεχθῇ καὶ ν' ἀφομοιώσῃ, ἀλλὰ μήτω; ὁ ρωσσικὸς λαὸς δύναται ἐπὶ πολὺ νὰ συμφιλιωθῇ μὲ τὴν μουσουλμανικὴν ἀγιοότητα; Ἀλλὰ αὐτὰ εἶνε ζητήματα μακρινοῦ μέλοντος.

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μᾶ; ἐνδιαφέρει τώρα εἶνε τὸ γεγονό; ὅτι ὁ Καύκασος κινδυνεύει νὰ μεταβληθῇ εἰ, βάσιν τῶν ἐνεργειῶν ἑνὸς μουσουλμανικοῦ ὁμμουσικοῦ κινήματος, ἀντικρίμενον τῶν ἐνεργειῶν τοῦ ὁποίου θὰ «ἴνε, πλὴν τῆ; Ἄπω Ἀνατολῆ; καὶ ἡ Μικρασία. Ἡ ἡγεμονεύουσα ἐν Ἀνατολῇ Ἐθνῶν ὀφείλει βαθύτερον νὰ μελετήσῃ τοὺ; κινδύνου, ποῦ ἀπειλοῦν τὴν κυριαρχίαν τη; καὶ τὸν εὐφωλαϊὸν πολιτισμὸν ἐκ μέρου; τοῦ ἐπιτιθεμένου Ἀσιατισμοῦ. Θὰ κατορθώσῃ ὁμως νὰ εὕρῃ μέσα τὰς δυνάμεις διὰ νὰ σώσῃ τὸν μαρωλωμένον εὐρωπαϊκὸ; Αὐτὸ εἶνε τὸ ἐρώτημα τὸ μεγάλο τῆς σιγμῆ, εἰς τὸ ὁποῖον χρειάζεται ὑπερβολικὸ θάρρος διὰ νὰ ἀπαντήσῃ κανεὶς καταφατικῶ;

Καν.

---

250 πρόεδροι πανεπιστημίων καὶ λυκείων θὰ προκληθοῦσιν ὅπως ἐνόμενοι στεγνατίσουν τὸν ἑκατοστὸν τῆς Ἀθηνᾶς.

Οἱ Ἀμερικανοὶ ἔλωκαν ἐξ ἑκατομμύρια λίρας στερλίνες διὰ τὸ πρὸς τοὺ; Ἀρμενίους ἐπικουρικὸν ἔργον. Ἀγωνιῶντες περιμένουν τὴν ὥραν νὰ ἴδωμεν ταχέως τὴν Μεγ. Βρεττανίαν σοβαρῶς ἐξετάζουσαν τὴν ἀμερικανικὴν κοινὴν γνώμην ὡς πρὸς τὸ ἀρμενικὸν ζήτημα. Εἰκοσιπέντε νὰ μὴ ἀναβλέπε τὴν ἐξέτασιν τοῦ τουρκικοῦ ζητήματος μετρὴς οὐ γίνῃ ἡ ἐπικύρωσις τῆς συνθήκη; ὑπὸ τῆς Γερουσίας, ἐπικύρωσις ἀναγκαιοτὰ ἡ πρὸ τῆς 1 Μαρτίου.»

Ὁ κ. Μπάλφουρ, ἐν τῷ κειμένῳ τοῦ προς τὸν κ. Ζλωρῷ τηλεγραφήματος τοῦ τῆς 11) 24 Φβουαρίου λέγει:

«Ἐπιτρέψατε μοι νὰ σᾶ; ὑπομνήσω ὅτι ἡ Μεγ. Βρεττανία δὲν ἔχει ἐν Ἀρμενίᾳ ἄλλα συμφέροντα ἐκτὸς τῶν φιλανθρωπικῶν. Ἐπὶ τοῦ σημείου δὲ τούτου ἀκριβῶς ἡ στάσι; της εἶναι σύμφωνος μὲ τὴν τῶν Ἡν. Πολιτειῶν.

Δὲν ἔπαυσα ζητῶν ὅτιως αἱ Ἡνωμ. Πολιτεῖαι ἀναλάβουν τὸ ἐπιβάλλαιον εἰς αὐτὰς μέρος τοῦ ἔαρους τῆ, ἀνορθώσεως τῶν ὑφισταμένων τῆς τὰ ἔθαρῃ τοῦ ὀθωμανικοῦ Κράτους καὶ ἀναδεχθοῦν τὴν ἐπὶ τῆς Ἀρμενίας πρεσνεγκέεσιν εἰς αὐτοὺ; ἐντολήν. Ἡ ἐπιφορμὴν ἔκαλὸ τῆς εἰς τὴν συνομολόγησιν τῆς Τουρκίας εἰρήνη, ἔσχεν ἄτυχῆ ἀποτελέσματα.

Τὶ ὀφείλει νὰ πρᾶξῃ ἡ Ἀμερική. — Φαίνεται, λέγει ὁ κ. Μπάλφουρ, ὅτι ὑπάρχει κακὴ ἀντίλῃψις τῶν ὅλων ὀφ' εὐ; παρουσιάζεται τὸ ἀρμενικὸν πρόβλημα. Κάμετε ἔκκλησιν πρὸς τὴν ἀρχὴν αὐτοκαθορισμοῦ. Ἐὰν παραδεχθῶμεν τοῦτο κατὰ τὴν κυρίαν σημασίαν του, δεδομένου ὅτιος ὅτι τὰ ἀπέραντα ἔθαρῃ τῆ; μεγάλης Ἀρμενίας εἰσοῦται ὑπὸ πλειονοψηφίας ἐκ μουσουλμανων ἡ ὄψρος θὰ εἶνε δυσμενὲς εἰς αὐτοὺ; Ἀρμενίους ἐν ἡ περιπτωσι δὲ ἐργεῖσο λαοῦφησμο. Τὸ πρᾶγμα τοῦτο δὲ; τὸ θεωρῶ ὡ; τελειωτικὸς ὀριζόμενον ἄλλα καὶ δὲ; πρέπει νὰ μὴ τὸ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν.

Πῆ; ὁ διατεθιμένος νὰ βοηθήσῃ τὴν Ἀρμενίαν εἰς τὴν περίοδον τοῦ καταρτισμοῦ τη; πρέπει πολὺ τὸ φοβοῦμαι νὰ ἑτοιμασθῇ νὰ κάμῃ χρῆσιν στρατιωτικῆ; δίας. Ἡ Μεγ. Βρεττανία δυσόλως δύναται νὰ φερῃ πάσας τὰς ἐπιβαρυσούσας αὐτὴν εὐθύνας.

Εἰς παντὰ; παρέχει τὴν βοήθειάν της δὲν δύναται ν' ἀναδεχθῇ τὰ βοηθήσῃ τὴν Ἀρμενίαν. Ἡ Ἀμερικὴ μὲ τὸν μέγαν λαὸν τη; τοῦ; ἀπέρου τη; πόρου, χωρὶς νὰ ἐπιβαρυνθῇ ὑπὸ τῶν εὐθυνῶν τοῦ πολέμου, εἶναι εἰς εὐνοικωτάτην θέσιν. Ἐξεύρῃ γιννεῖζωμορ πρὸς τοὺ; καταδυναστευομένους λαοὺ, φρονῶ ὅμως ὅτι ἡ μεγαλυτέρα φιλανθρωπία εἶναι τῆ; πολιτικῆ; καὶ στρατιωτικῆ; βοηθείας κινδυνεῖοι δὲ νὰ μὴ καρποφορήσῃ ἕνεκα τῶν ἀτυχῶν συνεπειῶν τῆ; ἀκηδείας καὶ τῆς τουρκικῆς κακοδιοικήσεως.»

Ὁ κ. Ζλωρῷ ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς εἰς τὸν κ. Μπάλφουρ:

«Ἡ πίστις εἰς τὴν ἱπποτικὴν δράσιν τῆ; Μ. Βρεττανίας καὶ τῆ; Γαλλίας καὶ ἡ ἐλπὶς ἡμῶν πεποίθησις ὅτι δὲν θὰ ἐπιτρεπῇ εἰς τοὺ; Τούρκους ν' ἀντιπράξουν κατὰ τῆς ὁμοφύλου θελήσεως τοῦ βαθυτέρου πολιτισμοῦ διὰ νέας θυσίας τῆ; Ἀρμενίας μᾶ, ὁτοχρεῖ νὰ συνηγορήσωμε μεθ' ὑμῶν ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος τῆ; Ἀρμενίας καὶ σᾶς παρακαλέσωμεν νὰ βοηθήσετε τὴν χώραν ταύτην εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν νομίμων αὐτῆς πόθων».

ΑΡΕΤΙΑ

ΤΑ ΔΕΙΝΟΠΑΘΗΜΑΤΑ

τῶν Ἀρμενίων προξενήσαντα τὴν ἀγανάκτησιν ὅλου παντὸς τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου ἔγιναν ἀντικείμενον ἀνταλλαγῆς μακροτάτων καὶ ἐπειουσῶν τηλεγραφικῶν συζητήσεων μεταξὺ Ἀμερικῆς καὶ Ἀγγλίας ἀφ' ἑνὸς καὶ Ἀγγλίας, Γαλλίας καὶ Ἰταλίας ἀφ' ἑτέρου, ἀποτέλεσμα τῶν ὁποίων ὑπῆρξε καὶ ἡ ἐπιτάχυνσις τῆς λήψεως τῶν κατὰ τῆς Τουρκίας συμμαχικῶν μέτρων.

Βεβαίως τὰ πεπολιτισμένα ἔθνη δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ πράξωσι ἄλλως κατόπιν τῆς βαρβάρου καὶ ἀγρίας ταύτης συμπεριφορᾶς τῶν Τούρκων, ἀποδείξάντων μίαν ἀκόμη φορὰν πόσον εἶναι ἀνάξιοι οἰασδήποτε ἐπιεικείας. Ἤδη ἐλπίζεται ὅτι τὰ εἰς βάρος τῶν Χριστιανῶν καὶ ἰδίᾳ τοῦ ἀτυχοῦς Ἀρμενικοῦ λαοῦ ὄργια τῶν ἀπαισίων κακουργῶν δὲν θὰ ἐπαναληφθῶσι πλέον κατόπιν τῶν ληφθέντων μέτρων.

ΟΦΕΙΛΟΜΕΝ

καὶ πάλιν νὰ ἐξάρωμεν τὴν ἐνημερότητα τοῦ ἐν Ἀθήναις ἡμετέρου ἀνταποκριτοῦ κ. Δούζα καὶ τὴν ἀκρίβειαν τῶν πληροφοριῶν, τὰς ὁποίας ἑκάστοτε διαβιβάζει ἡμῖν τηλεγραφικῶς. Οὕτω τὰς τελευταίας εἰδήσεις περὶ καταλήψεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Συμμάχων καὶ περὶ συμμετοχῆς Ἑλληνικῶν ἀγημάτων ὡς καὶ τὰς μετέπειτα λεπτομερείας, ἐπίσης τὰς περὶ ἐκρήξεως καὶ εἶτα καταστολῆς τοῦ μοναρχικοῦ κινήματος ἐν Γερμανίᾳ ἔσπευσε ν' ἀναγγείλῃ ἡμῖν τόσων ἐγκαίρως διὰ τηλεγραφημάτων του.

ΤΟ ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

ἐπαναστατικὸν κίνημα εἶχε λάβει ἀρκετὰ σοβαρὰς διαστάσεις καὶ ἔκτασιν. Εἰς ἄλλην περίστασιν ἴσως νὰ ἐπετευγχάνετο καὶ ὁ ἐπιδιωκόμενος σκοπὸς, ἡ ἐπαναφορὰ δηλονότι τῆς μοναρχίας. Σήμερον ὅμως οἱ λαοὶ ἀνένηψαν. Καὶ ὁ Γερμανικὸς λαὸς ἐφάνη ἀντάξιος τῆς πρὸς αὐτὸν ἐμπιστοσύνης καὶ ἐπιεικείας τῶν Συμμάχων ἀντιδράσας δι' ὅλων του τῶν δυνάμεων κατὰ τῶν ἐπαναστατῶν, ὀργάνων τοῦ καταλυθέντος Καϊζερικοῦ καθεστῶτος καὶ κατορθώσας νὰ καταπνίξῃ τὸ κίνημα τὸ ὁποῖον ἀσφαλῶς θὰ ὡδήγει τὴν Γερμανίαν πρὸς τὸν ὄλεθρον.

Η ΛΕΣΒΟΣ

Τὸ τρίλεπτον

Τὸ Ὑποτελωνεῖον Γέρας ἀπέστειλε δρχ. 5282.05 ἐξ εἰσπράξεων τριλέπτου, μηνὸς Φεβρουαρίου, καὶ οὐχὶ 1345 ὡ, ἐσφαλμένως ἀνεγράφη.

Ἐπίσης τὰ Ὑποτελωνεῖα Τενέδου δρχ. 1017.20 καὶ Πλωμαρίου 1016.10.

Αἱ ἐγγραφαὶ εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς

Δι' ἐπείγοντος τηλεγραφήματος τοῦ Ὑπουργείου, παρατείνεται ἡ ἐγγραφὴ εἰς τοὺ; ἐκλογικοὺ; καταλόγους μέχρι 31 Μαρτίου.

Εἰσφοραὶ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Ἀγ. Μαρίνης ἀπέστειλε δραχ. 100 ὑπὲρ τοῦ Ἡρῴου.

Ἐπίσης ἀνώνυμος κυρία κατοικοῦσα ἐπὶ τοῦ λεωφόρου Γεωργίου Α'. προσέφερεν ὑπὲρ τῶν ὀρφανῶν πολέμου δρχ. 100

Λιμενικὴ κένησις

Κατέπλευσεν χθὲ; εἰς τὸν λιμένα μας ἐκ Κων)πόλεως τὸ ἀτμόπλοιον «Ἀτρόμητος» καὶ τὸ Ἰταλικὸν «Umbria» ἀτοπλεύσαντι διὰ Σμύρνην, ὡ, καὶ ἡ «Καλλιόπη» ἐκ Κυδωνιῶν δ ὰ Σμύρνην.

Θάνατος ἐπιφανοῦς Τούρκου

Ἀπεβίωσε πλήρης ἡμερῶν, κηδευθεὶς χθὲς, εἰ ἐκ τῶν ἐπιφανεστέρων Τούρκων τῆς νήσου μας, ὁ Χαλὶλ βέης Κολοξῆ, τοῦ ὁποίου ἡ ὁρᾶσις ὑπὲρ τῆς νήσου καὶ τῶν κατοίκων τη, κατὰ τοὺ, χρόνου; τῆς δουλείας ὑπῆρξεν ἀληθῆς, ὅ,τις εἰ; τὴν ἀρμῆλιν τῆς τυραννίας τοῦ κράτου; τῶν Τούρκων.

Ὁ ἀποθανὼ ἦτο ἀγαπητὸ; εἰς ὅλην τὴν κοινωνίαν τῆς πόλεώς μας, ἡμῖς καὶ σύσσωμος παρηκολούθησε τὴν κηδείαν του μὲ ἀπέρου; ἐνδείξεις συμπαθειῶν καὶ ἐκτιμήσεω;. Παρηκολούθησαν ἐπίσης καὶ ὁ κ. Γεν. Διοι ητὴ; ὁ κ. Νομάρχης, οἱ πρόξενοι κλπ.

Εὐχαριστίαι

Μὲ συνεκίνησε πολὺ γιατὶ ἐτιμήθη ἡ κηδεία τοῦ πατέρα μου, σὲ βαθμὸ ποὺ νὰ δειχθῇ ὅλου τοῦ Πολιγνίτου ἡ μεγάλη πρὸς αὐτὸν ἐκτίμησις. Εὐχαριστῶ θερμότατα γιὰ τοῦτο ὅλου ὅσα τὴν ἡ ὁλοθύμησαν, καθὼ; καὶ ἐκείνου; ποὺ δὲν ἐλησμόνησαν νὰ μὲ συλλυπηθοῦν.

6 Μαρτίου 1920

Μ. Σ. Βάλλης

Τὰς ἐργασίας σας εἰς τὸν «Ἑλ. Λόγον»

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

ΤΟΥ ΜΟΝΙΜΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

Ἀριθ. 21788 — **ΑΘΗΝΑΙ 5 Μαρτίου**

Ἡ ἑνότης τῶν Συμμάχων

Ἡ προχθεσινὴ συνεδρίασις τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου, παρόντος καὶ τοῦ κ. Βενιζέλου, ἀπέδειξε τὴν σταθερότητα τῶν Συμμάχων ὅτιως μείνουν ἡνωμένοι πρὸ τῆς Γερμανικῆς κρίσεως.

Ἡ Γαλλία καὶ Ἀγγλία εἶναι ἐντελῶς σύμφωνοι περὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ πλήρους ἀφοπλισμοῦ τῆς Γερμανίας.

Ὁ Μιλλεραν ἐδήλωσεν ὅτι οἱ Σύμμαχοι δὲν πρέπει ν' ἔχουν ὑπ' ὄψιν τὴν ἐν Γερμανίᾳ κυβερνητικὴν μεταβολὴν ἀλλὰ ν' ἀπαιτήσουν τὴν πλήρη ἐκτέλεσιν τῆς συνθήκης.

Ὁ Φὸς εἶναι ἀπολύτως ἥσυχος. Συνεργάσθη μετὰ τῶν στρατηγῶν τῶν συμμάχων.

Μόνον ἡ Ἀγγλία θὰ δράσῃ

Ὁ Μπόναρ Λὼ ἐδήλωσεν ὅτι ἐπὶ τοῦ παρόντος μόνον ἡ Ἀγγλία θὰ ριφθῇ εἰς πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις ἐν Μικρασίᾳ.

Περὶ Κωνσταντινουπόλεως

Ὁ ἴδιος ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Πόλη εἰδοποιήθη ἐπισήμως ὅτι ἡ κατάληψις τῆς Κωνσταντινουπόλεως θὰ διαρκέσῃ μέχρι τῆς ἐκτελέσεως ὅλων τῶν ὅρων τῆς συνθήκης, προσθέσας ὅτι ἡ γενικὴ διοίκησις παραμένει τουρκική.

Κατ' Ἰνδοὺ εἰς Κων)πολιν

Μεταξὺ τῶν ἀποβιβασθέντων συμμαχικῶν στρατευμάτων ὑπάρχουν καὶ Ἰνδοὶ Μουσουλμάνοι.

Ἡ Ἀμερικὴ κατὰ τῶν Τούρκων

Ἡ «Ἠχὼ τῶν Παρισίων» πληροφορεῖται ὅτι ἡ Ἀμερικὴ ἐπιμένει περὶ ἐνεργητικῆς δράσεως κατὰ τῶν Τούρκων.

Στρατ. νόμος ἐν Κων)πόλει

Ἐκηρύχθη ἐν Κων)πόλει ὁ στρατιωτικὸς νόμος.

Τὰ ἐν Γερμανίᾳ

Ὁ φὸν Κάππε ἐγκατέλειψε τὴν ἀρχήν.

Δούζας

Ἀναβολὴ μειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ

Ὁ προκηρυχθεὶς ὑπὸ τοῦ λόχου ἐμπ. πεζ. Π Μερορείας μειοδοτικὸς διαγωνισμὸ, διὰ τὴν δημ. τιέχοντος ἀναβάλλεται διὰ τὴν 13 ν ἰδ.ου ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 11ην π. μ. εἰς τὸν συνήθη τόπον τῶν διακηρύξεων.

Μυτιλήνη τῇ 5)3)20

Ὁ Διοικητὴ; τοῦ λόχου

Κ. Γιαννακουλόπουλος

ὑπ)γὸ;

Ἀπαλλοτριώσεις

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 357 ἐ. ἔ. ἀποφάσεω; τοῦ κ. Γεν. Διοικητοῦ Λέσβου ἐπετράπη εἰς τὴν Αἰκατερίνην χήραν Γαβριὴλ Χαλιτσάτου νὰ πωλήσῃ πρὸς τὸν Κύστρατίον Τσόκαρον κάτοικον Ἀγιάσσου ἀντὶ δραχ. 2500 περίπου μίαν οἰκίαν κειμένην ἐν τῇ θέσει «Ἀγιοι» τοῦ χωρίου Ἀγιάσσου τοῦ δμωνύμου Δήμου.

— Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 356 ἐ. ἔ. ἀποφάσεω; τοῦ κ. Γεν. Διοικητοῦ Λέσβου ἐπετράπη εἰς τοὺ; Παναγιώτην, Εὐστράτιον, Χρυσόβραν Μ χ. Γαλετζέλλη, Μιχιὴ συζ. Παν. Βαμβουζέλλη, Χρυσάνθην χήραν Εὐστ. Σαραντέλλη, Ξενθὴν σ)ζ. Παναγιώτου Νουβέλλη, Βασίλειον καὶ Παναγιώτην Εὐστρ. Γαλετσέλλη νὰ πωλήσωσι πρὸ; τὸν Παναγιώτην Γιμνάζον ἀντὶ δραχ. 2000 περίπου μίαν οἰκίαν κειμένην εἰς θέσιν «Λουτρὸ» ἐντὸ; τοῦ χω ίου Ἀγιάσσου τοῦ ὁμωνύμου Δήμου.

— Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 359 ἐ. ἔ. ἀποφάσεω; τοῦ κ. Γεν. Διοικητοῦ Λέσβου ἐπετράπη εἰς τὴν Εὐαγγελίαν τὸ γένος Παναγ. Δελῆ Κονιῆ σ)ζύγου Νικολάου Μπουλάλα νὰ πωλήσῃ πρὸ; τὸν Γοργίαν Μετξῆν ἀντὶ δρ. 800 περίπου, ἐν ἐλαιόκτημα κείμενον εἰς τὴν θέσιν Βάτος ἢ Πλατανιὰ τῆς κτηματικῆς περιφερείας Γέρας.

— Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 360 ἐ. ἔ. ἀποφάσεω; τοῦ κ. Γεν. Διοικητοῦ Λέσβου ἐπετράπη εἰς τὴν Μαριαν σύζυγον Ἀντωνίου Κούμπα νὰ πωλήσῃ πρὸ; τὸν Γοργίαν Μετξῆν ἀντὶ δρ. 1500 περίπου, ἐν ἐλαιόκτημα κείμενον εἰς θέσιν Πλατάνια ἢ Πετρανὰ τῆς κτηματικῆ, περιφερείας Σκοπέλου τοῦ δήμου Γέρας.

— Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 362 ἐ. ἔ. ἀποφάσεω; τοῦ κ. Γεν. Διοικητοῦ Λέσβου ἐπετράπη εἰς τὸν Παναγιώτην Εὐδοξίαν, Σπαχὶ Κλεάνθου; καὶ Εὐανθίας Παρασκευᾶ Σαπνῆ, νὰ πωλήσωσι πρὸς τὸν Εὐστράτιον Δύκα Κουτσέλην ἀντὶ δρ. 2600 περίπου ἐν ἐλαιόκτημα κείμενον εἰς θέσιν Κιούβι τῆς κτηματικῆ; περιφερείας Μεσαγροῦ τοῦ δήμου Γέρας.

Ὁ πληρ. δικηγόρος

Μύρων Πολυχρονάκης

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΛΛΙΩΤΑΚΗΣ
ΧΑΡΑΚΤΗΣ
ΟΔΟΣ ΠΑΠΑΡΡ�ηΓΟΠΟΥΛΟΥ 5-ΑΘΗΝΑΙ
ΕΚΤΥΠΩΣΕΙΣ ΜΕΤΑΛΛΩΝ —